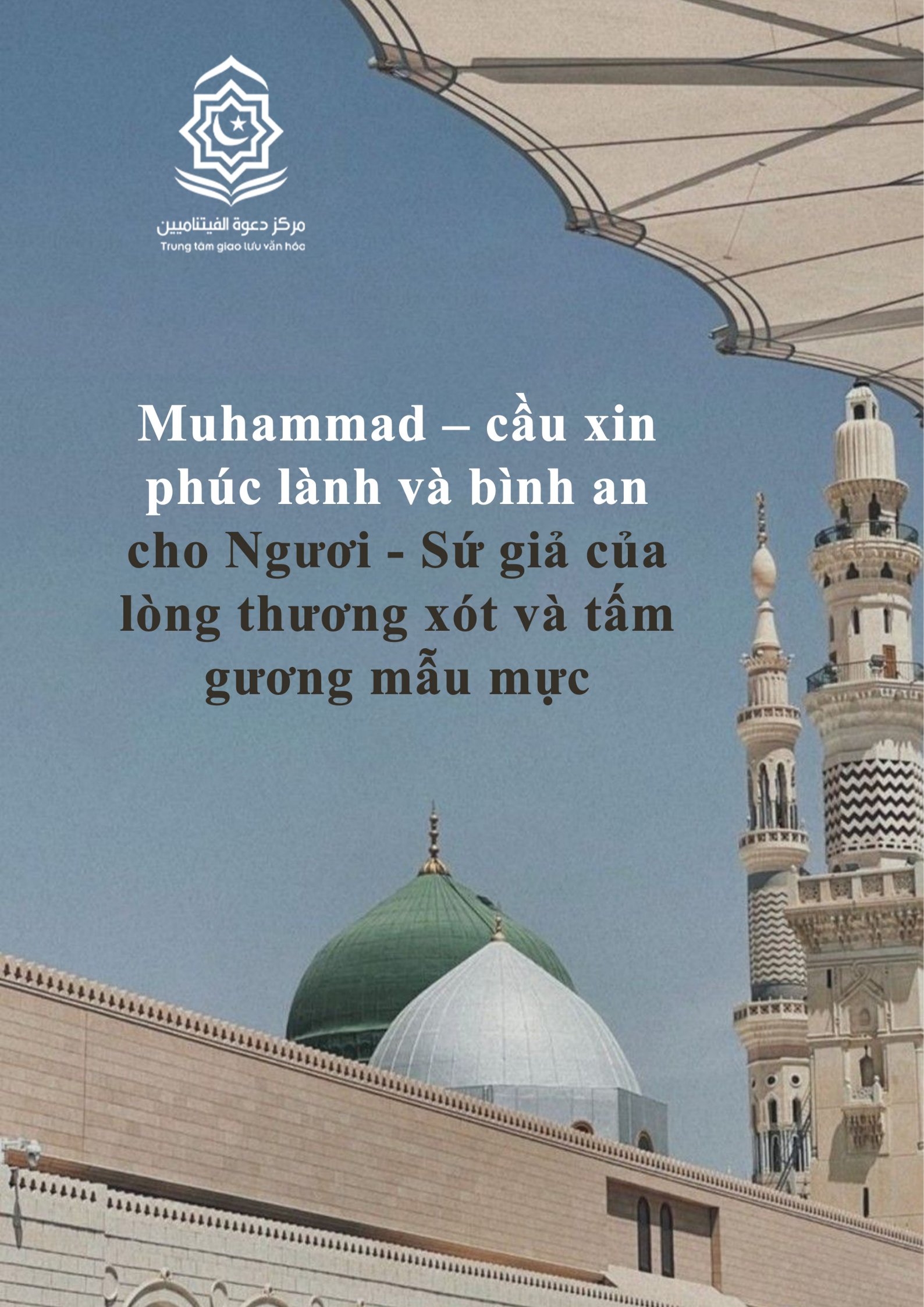

مركز دعوة الفيتناميين
Trung tâm giao lưu văn hóa

Muhammad – cầu xin phúc lành và bình an cho Người - Sứ giả của lòng thương xót và tấm gương mẫu mực

Muhammad - cầu xin phúc lành và bình an cho Người - Sứ giả của lòng thương xót và tấm gương mẫu mực

Lời mở đầu

Trong sâu thẳm mỗi con người, có một sự khát khao không thể được làm dịu bằng tiền bạc, cũng không thể được lấp đầy bởi tiếng ồn ào. Đó là sự khao khát lòng thương xót. Lòng thương xót không chỉ là một lời nói thoáng qua, mà là liều thuốc xoa dịu trái tim mệt mỏi, là ánh sáng khơi dậy hy vọng mới.

Mỗi người đều tự hỏi: Ai sẽ hiểu tôi mà không đặt điều kiện? Ai sẽ thương xót sự yếu đuối của tôi mà không kiêu ngạo? Ai sẽ nắm tay tôi bằng sự dịu dàng mà không làm tôi tổn thương? Giữa hành trình tìm kiếm dài này, một cái tên bừng sáng... Muhammad - cầu xin phúc lành và bình an cho Người.

Người không đến để quát mắng con người hay để bẻ gãy trái tim họ bằng sức mạnh, mà đến như một làn gió nhẹ mang hơi ấm, như một cái chạm dịu dàng đánh thức trái tim khỏi sự lãng quên.

Người không tự xưng là thần để được thờ phượng, cũng không là kẻ thống trị độc đoán, mà là một tôi tớ của Allah, một sứ giả đến với nhân loại, mời gọi họ bằng tình yêu, bao dung họ bằng lòng thương xót.

Sứ giả của lòng thương xót

Muhammad - cầu xin phúc lành và bình an cho người - không chỉ mang một thông điệp để con người đọc rồi bỏ qua, mà chính bản thân Người là hiện thân của lòng thương xót ở nghĩa chân thật nhất.

Người không thể hiện lòng thương xót bằng khẩu hiệu hay bài diễn thuyết, mà thể hiện trong từng hành động, từng ánh mắt, từng cử chỉ.

Allah đã phán:

“Và Ta đã không sai người đi ngoài việc trở thành lòng thương xót cho toàn thể vạn vật.” (Chương Các Vị Tiên Tri 21:107)

Lòng thương xót này không có ranh giới địa lý, không bị giới hạn bởi tôn giáo. Nó bao trùm mọi sinh linh, kể cả động vật và chim chóc.

Người vuốt ve đầu một đứa trẻ mồ côi khiến nó cảm thấy thế giới này là một mái ấm an toàn.

Người mỉm cười với người đã xúc phạm mình để phá vỡ vòng luẩn quẩn của hận thù, gieo hạt giống hòa bình.

Lòng thương xót của Người không phải là sự yếu đuối như một số người lầm tưởng, mà là sức mạnh cao quý hơn mọi sức mạnh, bởi nó chinh phục trái tim trước khi chinh phục thân xác.

Chính lòng thương xót là con đường dẫn Người đến chiến thắng, và là bí mật khiến hàng triệu con tim vẫn ngập tràn tình yêu dành cho Người sau hơn mười bốn thế kỷ.

Trong gia đình của Người - cầu xin phúc lành và bình an cho Người.

Ngôi nhà là nơi bộc lộ sự chân thực thật của trái tim.

Và Muhammad - cầu xin phúc lành và bình an cho Người - trong gia đình là người chồng hiền từ, người sống yêu thương như một lễ thường nhật chứ không phải chỉ là khẩu hiệu.

Người không bao giờ độc đoán với gia đình, mà thường giúp họ trong việc nhà: tự khâu áo, vá giày, vắt sữa dê.

Có lần, một người vợ của Người vì ghen mà làm vỡ một chiếc bát. Người đã làm gì? Người không giận dữ, không la mắng. Người mỉm cười và nói: “Mẹ các người đã ghen rồi.” Sau đó, Người tự tay nhặt mảnh vỡ và đưa một cái bát khác thay thế.

Trong tình huống ấy chứa một bài học sâu sắc: Tình yêu luôn đi trước miếng ăn, và lòng thương xót luôn đi trước lời trách móc.

Với trẻ em

Trẻ em là biểu tượng của sự trong sáng, và Muhammad - cầu xin bình an và phúc lành cho Người - là người thương yêu chúng nhiều nhất.

Người không coi trẻ nhỏ là vô giá trị, mà thấy trong chúng là một thế giới trọn vẹn đáng được yêu thương và tôn trọng.

Khi trẻ em bước vào, Người đứng dậy đón, bế chúng trên vai, và làm chúng vui bằng nụ cười chân thành.

Khi đang cầu nguyện, nếu cháu của Người leo lên lưng thì Người kéo dài việc quỳ lạy cho đến khi đứa trẻ chơi xong.

Nghe tiếng trẻ khóc trong khi cầu nguyện, Người đọc ngắt lại vì sự thương xót dành cho người mẹ.

Người cho thấy rằng sự thờ phượng không tách rời khỏi nhân tính, mà gắn liền với lòng thương xót và sự kết nối.

Với người không theo đạo Hồi

Lòng thương xót của Muhammad - cầu xin phúc lành và bình an cho Người - không gói gọn trong một cộng đồng hay một tôn giáo, mà nó dành cho toàn nhân loại.

Một ngày kia, có đám tang của một người Do Thái đi qua, Người đứng dậy. Các bạn đồng hành ngạc nhiên và nói: “Đó là tang lễ của người Do Thái!” Người đáp: “Chẳng phải đó cũng là một sinh mạng sao?”

Người không bao giờ đáp trả sự xúc phạm bằng sự xúc phạm.

Khi người dân Makkah đã làm khổ và đuổi Người đi, rồi sau này Người chiến thắng họ, Người đã tha thứ và nói: **“Hãy đi đi, các người đều được tự do.”**

Người dạy rằng lời mời gọi đến với Allah không phải bằng cưỡng ép, mà bằng lòng thương xót. Và chinh phục trái tim quan trọng hơn chinh phục đất đai.

Người lãnh đạo khiêm nhường

Người ta thường nghĩ lãnh đạo đồng nghĩa là ngai vàng và cung điện, nhưng Muhammad - cầu xin phúc lành và bình an cho Người - đã thay đổi điều đó.

Người sống giữa dân mà không có khoảng cách, ngồi nơi họ ngồi, ăn thứ họ ăn, mặc như họ mặc.

Khi người Hồi giáo xây dựng Thánh đường an-Nabawi, Người tự mình khiêng gạch cùng họ.

Trong trận chiến, vì quá đói Người cũng buộc đá vào bụng mình như các bạn đồng hành.

Người nói: “Quả thật, ta chỉ là một người bề tôi. Ta ăn như người bề tôi ăn, và ta ngồi như người bề tôi ngồi.”

Trong sự khiêm nhường đó là đỉnh cao của sự vĩ đại.

Tấm gương cho tâm hồn

Mỗi người đều tìm kiếm một tấm gương. Nhưng gương mẫu nào ta chọn? Tiền bạc? Danh vọng? Quyền lực?

Muhammad - cầu xin phúc lành và bình an cho Người - đã mang đến một hình mẫu khác – gương mẫu của lòng thương xót và sự cho đi.

Trong sự thờ phượng: Người cầu nguyện ban đêm cho đến khi đôi chân sưng lên, nhưng trái tim vẫn lo cho cộng đồng của mình.

Trong đạo đức: Người chưa bao giờ giận dữ cho bản thân, và chỉ trừng phạt vì Allah.

Trong đối nhân xử thế: Người luôn mỉm cười, và chỉ được biết đến nhờ sự tha thứ

Thông điệp cho trái tim

Hãy dừng lại một chút... Hãy nhìn vào bên trong bạn! Bao nhiêu lần bạn cảm thấy cô đơn? Bao nhiêu lần bạn mong một bàn tay dịu dàng xoa dịu trái tim bạn? Bao nhiêu lần bạn ước muốn một ý nghĩa lớn lao hơn cho cuộc sống?

Muhammad - cầu xin phúc lành và bình an cho Người - đã đến để trả lời cho lời kêu gọi thầm lặng đó.

Người không nói bằng giọng ồn ào làm mệt tai, mà thì thầm trong tim bạn: “Hãy đến... hãy đến gần... không có cánh cửa nào rộng hơn cửa của Allah.”

Khi đọc tiểu sử của Người, bạn sẽ thấy Người dường như hiểu bạn, biết nỗi đau, nỗi sợ và cả ước mơ bé nhỏ của bạn.

Người đưa tay ra không vì để lấy đi, mà để trao cho bạn tất cả.

Kết luận

Muhammad - cầu xin phúc lành và bình an cho Người - không chỉ là một trang trong sách lịch sử, cũng không chỉ là ký ức trong lòng tín đồ, mà là một lời kêu gọi được đổi mới trong mọi thời đại: Lời kêu gọi của lòng thương xót và tấm gương.

Ngày nay, thế giới đầy xung đột và hận thù, nhân loại đang tìm nơi nương náu.

Và Muhammad - cầu xin phúc lành và bình an cho Người - chính là nơi đó – dạy ta rằng tình yêu mạnh mẽ hơn bạo lực, lòng thương xót rộng lớn hơn hận thù, và trái tim con người có thể gặp nhau dù có khác biệt.

Allah đã phán:

“Và Ta đã không sai người đi ngoài việc trở thành lòng thương xót cho toàn thể vạn vật.” (Chương Các Vị Tiên Tri 21:107)